

Vi synger!

Framfylkingen har tradisjon for å synge på møter, imens vi har aktiviteter og rundt bålet på leir. Her er noen tekster på sanger vi bruker i Framfylkingen fortiden. Vi har sangtekstbøker tilgjengelig, men har valgt å publisere her fordi tekstene har vært etterspurt.

Først kommer en sang vi bruker etter endt møte eller aktiviteter; Framfylkingens versjon heter «Broderringen» eller «Kom brødre» slik det står her. Trolig er originalen svensk og heter Örnmarsjen skrevet til Falkenbergleiren i 1939 av Valter Åman.

Vi velger å synge teksten som det står uten å bry oss om at kun hankjønn brukes, men «oversetter» bror til at det i denne konteksten dreier seg om person uavhengig av kjønn. Søstre, brødre, mann, kvinne, hen, han, hun, venner, kamerater; alle har lik verdi for oss.

Tradisjonen til denne sangen er å samle oss i en ring, så krysser vi vår høyre arm over den venstre og griper de som står på hver sides hender. Vi holder hverandre i hendene slik, imens lederen gir info eller oppsummerer kort, før vi begynner å synge. Så synger vi *første* vers av sangen, men her er tekst til alle tre vers om man ønsker å legge til. Når sangen er ferdig holder vi i hendene mens vi løfter dem over hodet samtidig som vi snur oss ut av ringen. Så sier vi i kor «Takk for i dag!»

KOM BRØDRE

Kom brødre, la oss alle
stå hånd i hånd fra pol til pol.
Høyt skal vårt feltrop gjalle:
Gi alle brød! Gi alle sol!
Hvert men`ske er vår bror og venn
Gjør dagens bør hans skuldre tunge,
vi springer til og deler den
som Fram-kamerater unge.

Vi har ei hat i sinnet,
men stridens vilje, sterk og rik.
Et sår, et risp i skinnet,
det tåler vi, men intet svik.
Den svakes verge vil vi bli,
vår sang om alles rett skal runge.
Mot løgn og tvang og tyranni
slåss Fram-kamerater unge!

Vi vandrer fram mot målet,
soldater i en ny arme`
som ikke bruker stålet,
men strider stolt for folkets fred.
Når framtidfolk i sang og dikt
om jordens lykke glad kan synge,
den dagen har vi gjort vår plikt
som Fram-kamerater unge!

Dette er også en sang hvor det å holde hender er vanlig mens vi synger den, men man *må* ikke. Når det er møter og alle sitter lenge, er det godt å reise seg mens man synger!

VI REKKER VÅRE HENDER

Vi rekker ut en vennskapshånd
og knytter faste, sterke bånd.

./ Vi rekker våre hender til alle våre venner,
til alle på den vide jord. ./

Rundt jorden, ja, så langt den når -
et bud om fred og frihet går.

Vi rekker våre hender

Et vennskapsbud fra mann til mann,
til alle folk, til alle land

Vi rekker våre hender.....

*Tekst og melodi: Dagfin Rimestad
Til Bogstadleiren 1955*

Dagfinn Rimestad og musikere på Bogstadleiren 1955

Sangleken du ser under er også av gammelt, ukjent opphav, men tas fram igjen og igjen, og både yngre og eldre blir ivrige når de får lov å synge (les rope) av full hals på denne sangen. Man deler opp gruppen i tre mindre grupper og én som skal være *jag*, eventuelt er det den som leder sangen!

Så synger alle igjennom verset sammen.

Når man kommer til refrenget, roper den første gruppen ETTAN ... den andre gruppen TVÅAN ... den tredje gruppen TREAN ... og så sier den utpekte/ eller lederen *och Jag*.

Runden gjentas en gang før man synger gruppevis Her kommer Ettan! Osv.

ETTAN TVÅAN TREAN och jag!

Ingen er utom, så er signalen
Nu ska vi visa vårt bästa humör
Sången ska fylla hela lokalen
Alla ska sjunga med alla i kör

“ETTAN och
TVÅAN och
TREAN
och jag ‘ ‘

Her kommer Ettan
Her kommer tvåan
Her kommer TREAN
... och her kommer jag

Vinter'n och våren
Sommer'n och hösten
Sjunga i stämmor presis som vi
Ingen utav dom sparer på rösten
Ei heller vi uti vår melodi:

Ettan och tvåan og trean och jag
Ettan och tvåan og trean och jag

Her kommer Ettan
Her kommer tvåan
Her kommer TREAN
... och her kommer jag

Lydspor til alle sangene vil også bli vil bli lagt ut på Lokallagssiden så snart vi har dem ferdige for publisering (red.anm.)